

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 22. februar 2018
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Christian Nikolaj Søberg
Sagsnr.: 2018-0037-0016
Dok.: 655019

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for blufærdighedskrænkelser og digitale sexkrænkelser) (L 115), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. februar 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Preben Bang Henriksen (V).

Søren Pape Poulsen

/

Ketilbjørn Hertz

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for blufærdighedskrænkelser og digitale sexkrænkelser) (L 115):

”Ministeren bedes oplyse, om det er muligt i lovteksten at anføre, hvad retten i sanktionsmæssig henseende ”skal” gøre jf. DF’s ændringsforslag, eller om denne sanktionsmulighed fordrer en særskilt påstand herom fra anklagemyndigheden, og i tilfælde af en sådan påstand fra anklagemyndigheden – er retten da bundet heraf ved den foreslåede tekst?”

Svar:

1. Justitsministeriet har forstået spørgsmålet sådan, at ministeriet bedes kommentere ændringsforslag nr. 1, som DF har udarbejdet i forbindelse med Retsudvalgets behandling af lovforslaget, jf. L 115 – bilag 7.

Det fremgår af ændringsforslaget, at der i straffelovens § 232 som 2. pkt. skal indsættes følgende:

”Den der straffes med bøde skal ligeledes gennemgå et behandlingsforløb, der tager sigte på at stoppe den adfærd, der ligger til grund for blufærdighedskrænkelser.”

Af bemærkningerne til ændringsforslaget fremgår bl.a., at ”de mennesker, der er blottere, behøver behandling så risikoen for at pågældende person atter gør sig skyld i blotteri begrænses”.

2. Efter Justitsministeriets opfattelse er det uklart, om ændringsforslaget fastsætter en lovbestemt retsfølge af, at en person straffes med bøde for overtrædelse af straffelovens § 232, eller om det er hensigten, at retten ved dommen eller i forbindelse med en indenretlig bøvedtagelse skal træffe bestemmelse om, at vedkommende skal gennemgå et behandlingsforløb. Det er dermed også uklart, om ændringsforslaget vil indebære, at anklagemyndigheden i forbindelse med en straffesag om overtrædelse af straffelovens § 232 vil skulle nedlægge påstand om, at den pågældende skal gennemgå et behandlingsforløb. Det er endvidere uklart, hvordan der skal forholdes i forbindelse med en udenretlig bøvedtagelse.

Efter Justitsministeriets opfattelse er det endvidere uklart, hvilken behandling en gerningsmand, som straffes med bøde for overtrædelse af straffelovens § 232, i henhold til ændringsforslaget skal gennemgå, hvem der skal

forestå behandlingen, hvor den skal foregå, herunder om en sådan behandling skal foregå f.eks. hos private behandlere, på et hospital eller i en særlig institution mv., og hvor længe behandlingen skal vare. Det er ligeledes uklart, om der i den forbindelse skal være knyttet en sanktion til, at gerningsmanden ikke gennemgår et behandlingsforløb, og i givet fald hvilken sanktion der skal være knyttet hertil.

Det fremgår heller ikke, hvem der skal betale for behandlingsforløbet.

Samlet set er der efter Justitsministeriets opfattelse så stor tvivl om, hvad ændringsforslaget indebærer, at det allerede af den grund ikke bør gennemføres.

3. Hertil kommer nogle mere grundlæggende spørgsmål, som ikke angår ændringsforslagets tekniske udformning, men grundlaget for og i givet fald indholdet af en ordning med pålæg om behandling til personer, der straffes med bøde for blufærdighedskrænkelser.

Justitsministeriet er således ikke bekendt med, om der findes relevante behandlingstilbud til sådanne personer. Det vil også skulle overvejes, om et pålæg om sådan behandling vil stå i rimeligt forhold til en lovovertrædelse, som straffes med bøde. Endvidere vil der skulle tages stilling til, om der i givet fald i alle tilfælde skal gives pålæg om behandling, eller om det skal bero på en konkret vurdering, samt om et pålæg om behandling skal have samme indhold i alle tilfælde eller skal udformes individuelt. Det vil også skulle afklares, hvilken myndighed der skal føre tilsyn med, at pålæg om behandling opfyldes, og hvad sanktionen skal være ved manglende opfyldelse af et pålæg om behandling. Endelig er der behov for at afklare de økonomiske og administrative konsekvenser af at indføre en ordning med pålæg om behandling til personer, der straffes med bøde for blufærdighedskrænkelser.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil det på den anførte baggrund være uhensigtsmæssigt at søge en ordning med pålæg om behandling gennemført i forbindelse med nærværende lovforslag.